

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปด้าน ประชากร สังคม และเศรษฐกิจ คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ภูมิลำเนาที่เคย อยู่ (ภาค) และแหล่งที่มาของรายได้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลประวัติสุขภาพ เกี่ยวกับประวัติการตรวจสุขภาพจากสถานบริการภายใน 1 ปีที่ผ่านมา (ขณะทดลอง) ระยะเวลาที่รับรู้ว่าติดเชื้อเอชไอวี และการดูแลสุขภาพตนเองเมื่อรู้ ตั้วว่าติดเชื้อเอชไอวี

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอาการปวดระดับการปวดและการรับประทานยาเมื่อเจ็บ ป่วยด้วยการติดเชื้อเอชไอวี ก่อนทดลองอบไอน้ำ

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบข้อมูลการเปลี่ยนแปลงก่อนทดลองและหลังทดลองในเรื่อง

4.1 การเปลี่ยนแปลงสัญญาณชีพ (ความดันโลหิต ชีพจร อุณหภูมิ) และ น้ำหนักก่อนทดลอง หลังทดลองครั้งที่ 1 หลังทดลองครั้งที่ 2 และหลังทดลองครั้งที่ 3

4.2 การเปลี่ยนแปลงคะแนนความเจ็บปวดก่อนทดลอง หลังทดลองครั้งที่ 1 หลังทดลองครั้งที่ 2 และหลังทดลองครั้งที่ 3

4.3 การทดสอบความแตกต่างอันดับคะแนนความเจ็บปวดระหว่างก่อนทดลอง หลังทดลองครั้งที่ 1 หลังทดลองครั้งที่ 2 และหลังทดลองครั้งที่ 3

4.4 เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการรับประทานยาแก้ปวดระหว่างก่อนทดลองกับ หลังทดลองครั้งสุดท้าย

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ต้นทุนการอบไอน้ำ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน N = 100	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	60	60.0
หญิง	40	40.0
อายุ (ปี)		
ต่ำกว่า 20 ปี	10	10.0
20 - 30 ปี	48	48.0
31 - 40 ปี	32	32.0
มากกว่า 40 ปี	10	10.0
$\bar{X} = 29.87, S.D. = 9.13$		
สถานภาพสมรส		
โสด	42	42.0
คู่ หย่า, แยก	46 12	46.0 12.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	62	62.0
มัธยมศึกษา	23	23.0
ประกาศนียบัตร	13	13.0
ปริญญาตรี	2	2.0
ภูมิลำเนาเดิม (ภาค)		
ใต้	48	48.0
กลาง	6	6.0
เหนือ	16	16.0
ตะวันออกเฉียงเหนือ	16	16.0
ต่างประเทศ	4	4.0
ไม่ต้องการบอกภูมิลำเนา	10	10.0
การมีรายได้		
ไม่มีรายได้	49	49.0
มีรายได้	51	51.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ลักษณะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 60.0 อายุอยู่ระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 48.0 มีอายุเฉลี่ย 29.9 ปี สถานภาพสมรสคู่มากที่สุด ร้อยละ 46.0 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในประถมศึกษา ร้อยละ 62.0 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้มากที่สุด ร้อยละ 48.0 ในเรื่องการมีรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีรายได้และไม่มีรายได้ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 51.0 และร้อยละ 49.0

ส่วนที่ 2 ข้อมูลประวัติสุขภาพ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประวัติสุขภาพ

ประวัติสุขภาพ	จำนวน N = 100	ร้อยละ
ประวัติการตรวจสุขภาพภายใน 1 ปี (จากสถานบริการสุขภาพ)		
ไม่ตรวจ	80	80.0
ตรวจ	20	20.0
ระยะเวลาที่รู้สึกตัวว่าเกิดเชื้อเอชไอวี		
ต่ำกว่า 1 ปี	60	60.0
1 - 2 ปี	40	40.0
การดูแลตนเองเมื่อรู้ว่าติดเชื้อเอชไอวี		
ปล่อยไว้เฉย ๆ	15	15.0
ไปโรงพยาบาล	52	52.0
ไปตรวจคลินิกนิรนาม	20	20.0
ซื้อยากิน	13	13.0

ตารางที่ 4.2 แสดงประวัติสุขภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เมื่อจำแนกตามประวัติการตรวจสุขภาพในรอบ 1 ปี ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่มีการตรวจสุขภาพจากสถานบริการสุขภาพ ร้อยละ 80.0 ส่วนใหญ่รับรู้ที่ตัวเองติดเชื้อเอชไอวีต่ำกว่า 1 ปี ร้อยละ 60.0 และเมื่อรู้สึกตัวเองว่าติดเชื้อเอชไอวี พบว่า กลุ่มตัวอย่างดูแลตนเองด้วยการไปโรงพยาบาล ร้อยละ 52.0

ส่วนที่ 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอาการปวดและระดับอาการปวด เมื่อเจ็บป่วยด้วยการติดเชื้อเอชไอวี

ตำแหน่งการรับรู้การปวด*	ระดับการปวด		
	มาก n (%)	ปานกลาง n (%)	น้อย n (%)
ศีรษะ	56 (56.0)	33 (33.0)	11 (11.0)
หน้า	-	10 (10.0)	10 (10.0)
เอว	1 (1.0)	28 (28.0)	5 (5.0)
หลัง	28 (28.0)	4 (4.0)	1 (1.0)
หน้าอก	8 (8.0)	4 (4.0)	1 (1.0)
ทั้งตัว	45 (45.0)	24 (24.0)	1 (1.0)

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ตำแหน่ง

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการปวด

ลักษณะการปวด	จำนวน n = 100	ร้อยละ
ปวดร้าวไปทุกส่วนของร่างกาย	44	44.0
ปวดแสบปวดร้อน	6	6.0
ปวดจี๊ด ๆ	19	19.0
ปวดตื้อ ๆ หนัก ๆ	31	31.0

ตารางที่ 4.3-4.4 แสดงการรับรู้การปวดจากการเจ็บปวดด้วยการติดเชือกเอชไอวี จำแนกตามตำแหน่งการรับรู้การปวดและลักษณะการปวด พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีตำแหน่งการรับรู้การปวดในระดับมากที่สุดร้อยละ 56.0 ลักษณะการปวด ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการปวดร้าวไปทุกส่วนของร่างกาย ร้อยละ 44.0

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดการกินยาแก้ปวดในแต่ละวัน ก่อนทดลอง

การกินยาแก้ปวดในแต่ละวัน	จำนวน N = 100	ร้อยละ
ไม่กินยาแก้ปวด	22	22.0
กินยาแก้ปวด	88	88.0
กินยา 1 เม็ด/วัน	21	21.0
กินยา 2 เม็ด/วัน	32	32.0*
กินยา 3 เม็ด/วัน	13	13.0
กินยา 4 เม็ด/วัน	7	7.0
กินยา 5 เม็ด/วัน	2	2.0
กินยา 6 เม็ด/วัน	3	3.0

$\bar{X} = 1.8$, S.D = 1.78

จากตารางที่ 4.5 ก่อนที่กลุ่มตัวอย่างจะเข้าทดลองอบไอน้ำจากสมุนไพร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการกินยาแก้ปวด ร้อยละ 88.0 โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กินยาแก้ปวด 2 เม็ด/วัน ร้อยละ 32 ($\bar{X} = 1.8$, S.D = 1.78) รองลงมาคือกินยาแก้ปวด 1 เม็ด/วัน ร้อยละ 21.0 กินยาแก้ปวด 3 เม็ด/วัน ร้อยละ 13 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบข้อมูลการเปลี่ยนแปลงร่างกายและความเจ็บปวดก่อนทดลอง และหลังทดลองในเรื่อง

4.1 การเปลี่ยนแปลงสัญญาณชีพ (ความดันโลหิต ชีพจร และอุณหภูมิ) และน้ำหนัก ระหว่างก่อนทดลอง หลังทดลองครั้งที่ 1 หลังทดลองครั้งที่ 2 และหลังทดลองครั้งที่ 3 (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสัญญาณชีพ (ความดันโลหิต ชีพจร และอุณหภูมิ) และน้ำหนักระหว่างก่อนทดลอง หลังทดลองครั้งที่ 1 หลังทดลองครั้งที่ 2 และ หลังทดลองครั้งที่ 3

การวัด ในการทดลอง	ค่าสัญญาณชีพและน้ำหนัก									
	Systolic		Diastolic		Pulse		Temperature		weight	
	blood Pressure		blood Pressure		Rate		($^{\circ}$ C)		(kg)	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
ก่อนทดลอง	110	13.34	80	8.68	82	15.7	38.7	1.78	50.5	5.65
ทดลองครั้งที่ 1	116.5	11.40	86	7.90	84	16.7	37.8	.98	50.3	6.27
ทดลองครั้งที่ 2	120	11.47	82	8.70	84	15.7	38.1	1.08	52.3	6.37
ทดลองครั้งที่ 3	120	11.00	80	7.50	86	17.7	38.3	1.02	53.2	6.82

จากตารางที่ 4.6 แสดงค่าสัญญาณชีพ (ความดันโลหิต ชีพจร อุณหภูมิของร่างกาย) และน้ำหนักของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ระยะคือ ก่อนทดลอง หลังทดลองครั้งที่ 1 หลังทดลองครั้งที่ 2 และหลังทดลองครั้งที่ 3 พบว่า ก่อนทดลอง ค่าเฉลี่ย ความดันโลหิตมีค่า 110/80 mm/Hg ชีพจรเท่ากับ 82 ครั้ง/นาที อุณหภูมิในร่างกายเท่ากับ 38.7 องศาเซลเซียสและน้ำหนักเฉลี่ย 50.5 กิโลกรัม และเมื่อเปรียบเทียบกับหลังทดลองครั้งที่ 3 (ครั้งสุดท้าย) พบว่า ค่าเฉลี่ยความดันโลหิตลดลงเป็น 120/80 mm/Hg ชีพจรมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 86 ครั้ง/นาที และอุณหภูมิมีค่าเฉลี่ย 38.3 องศาเซลเซียส และน้ำหนักเฉลี่ยมีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น 53.2 กิโลกรัม

4.2 การเปลี่ยนแปลงคะแนนความเจ็บปวดก่อนทดลอง หลังทดลองครั้งที่ 1 หลังทดลองครั้งที่ 2 และหลังทดลองครั้งที่ 3 (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความเจ็บปวดของกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนทดลอง หลังทดลองครั้งที่ 1 หลังทดลองครั้งที่ 2 และหลังทดลองครั้งที่ 3

การวัดในการทดลอง	คะแนนความเจ็บปวด				
	Max	Min	\bar{X}	S.D	แปลผล
ก่อนทดลอง	0	10	7.41	2.44	มาก
หลังทดลองครั้งที่ 1	1	9	7.19	2.63	มาก
หลังทดลองครั้งที่ 2	1	9	6.83	3.04	ปานกลาง
หลังทดลองครั้งที่ 3	0	9	4.76	3.06	น้อย

4.3 ทดสอบความแตกต่างอันดับคะแนนความเจ็บปวดระหว่างก่อนทดลอง หลังทดลองครั้งที่ 1 หลังทดลองครั้งที่ 2 และหลังทดลองครั้งที่ 3 (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบอันดับคะแนนความเจ็บปวดระหว่างก่อนอบไอน้ำ อบไอน้ำครั้งที่ 1 อบไอน้ำครั้งที่ 2 และอบไอน้ำครั้งที่ 3 ด้วยสถิติ Friedman Two-Way Anova

การวัดความเจ็บปวด	อันดับคะแนนเฉลี่ยการทดลอง Mean Rank (\bar{R})	Friedman-value (ในค่า χ^2 - Value)	df	p-value
ก่อนอบไอน้ำ (R_1)	99			
หลังอบไอน้ำ ครั้งที่ 1 (R_2)	84	42.66	3	.00*
หลังอบไอน้ำ ครั้งที่ 2 (R_3)	78			
หลังอบไอน้ำ ครั้งที่ 3 (R_4)	39			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.7-4.8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเจ็บปวด ระหว่างก่อนทดลอง กับหลังทดลองครั้งที่ 1 หลังทดลองครั้งที่ 2 และหลังทดลองครั้งที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความเจ็บปวดก่อนอบไอน้ำอยู่ในระดับมากเท่ากับหลัง (อบไอน้ำ) ทดลองครั้งที่ 1 และคะแนนเฉลี่ยความเจ็บปวดเริ่มลดลงหลังทดลองครั้งที่ 2 คือระดับการปวดอยู่ในระดับปานกลางและหลังทดลองครั้งที่ 3 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความเจ็บปวดลดลงในระดับน้อย

เมื่อทดสอบความแตกต่างของอันดับคะแนนการปวดทั้ง 4 ระยะด้วยสถิตินันพาราเมตริก Friedman-two-way Anova พบว่า อันดับคะแนนเฉลี่ยของความเจ็บปวดระหว่างก่อนอบไอน้ำ หลังอบไอน้ำครั้งที่ 1 หลังอบไอน้ำครั้งที่ 2 และหลังอบไอน้ำครั้งที่ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

4.4 เปรียบเทียบพฤติกรรมการรับประทานยาแก้ปวดระหว่างก่อนทดลองกับหลังทดลอง ครั้งสุดท้ายและความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.9-4.10)

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำนวนยาแก้ปวด/วัน

การวัดในการทดลอง	จำนวนยาแก้ปวด/วัน	
	\bar{X}	S.D
ก่อนทดลอง	1.8	1.78
หลังทดลองครั้งสุดท้าย (ครั้งที่ 3)	1.5	1.38

$p < .05$ (ns)

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพอใจหลังอบไอน้ำสัปดาห์สุดท้าย (หลังอบไอน้ำครั้งที่ 3)

ความพึงพอใจ	จำนวน n = 100	ร้อยละ
พอใจ	99	99.0
ไม่พอใจ	1	1.0

จากตารางที่ 4.9-4.10 เปรียบเทียบพฤติกรรมการรับประทานยาแก้ปวดระหว่างก่อนทดลองกับหลังทดลองครั้งสุดท้าย และความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าเฉลี่ยจำนวนยาแก้ปวดที่กลุ่มตัวอย่างรับประทานต่อวันประมาณ 2 เม็ด/วัน เมื่อทดสอบการรับประทานยาแก้ปวดก่อนทดลองและหลังทดลองครั้งสุดท้าย พบว่า ค่าเฉลี่ยจำนวนยาแก้ปวดที่กลุ่มตัวอย่างรับประทาน/วัน ไม่แตกต่างกัน คือ เฉลี่ย 2 เม็ด/วัน แต่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการอบไอน้ำสูงถึง ร้อยละ 99.0

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ต้นทุนการอบไอน้ำ

การวิจัยนี้ได้ใช้ข้อมูลโดยทำการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เมื่อเริ่มดำเนินการ โดยแบ่งการวิเคราะห์ต้นทุน ดังนี้

1. ต้นทุนทางตรง (Direct cost) ประกอบด้วย ค่าห้องอบ ค่าแรง ค่าสมุนไพร และค่าอุปกรณ์ที่ใช้ตรวจร่างกายผู้รับบริการทั้งก่อนทดลอง หลังทดลองครั้งที่ 1 หลังทดลองครั้งที่ 2 และหลังทดลองครั้งที่ 3 การคำนวณต้นทุน ได้คำนวณมูลค่าต้นทุนให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน (present value) โดยใช้อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 11.5 เป็นอัตราค่าเสื่อมราคา (discount rate) ดังนี้ (ตารางที่ 4.11)

ต้นทุนเฉลี่ยหรือต้นทุนต่อหน่วย (average total cost = ATC)

$$= \frac{\text{ต้นทุนทั้งหมด}}{\text{จำนวนผลผลิต}} \quad \text{หรือ} \quad = \frac{\text{Total Cost (TC)}}{\text{Quantity (Q)}}$$

2. ต้นทุนทางอ้อม (indirect cost) ประกอบด้วย ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าสถานที่ (ที่ดิน) (ตารางที่ 4.11-4.12)

ตารางที่ 4.11 ต้นทุนทางตรง (direct cost) ที่ใช้สำหรับการจัดอบไอน้ำให้กลุ่มตัวอย่าง (มูลค่าปี 2541)

องค์ประกอบต้นทุน	ต้นทุน (บาท)
1. อุปกรณ์ในการอบหึ่งอบ (material cost)	170,000
2. ครุภัณฑ์และเครื่องมือ (capital cost) (4 ห้อง)	20,000
3. ต้นทุนค่าแรง (ผู้ดูแลห้องอบ+ผู้ช่วยนักวิจัย) (labour cost)	108,000
4. ต้นทุนรวม (Total cost)	298,000
5. จำนวนครั้งของการอบ	600
6. ต้นทุนต่อหน่วยบริการ	496.66

ตารางที่ 4.12 ต้นทุนทางอ้อม (indirect cost) ที่ใช้สำหรับการจัดอบไอน้ำให้กลุ่มตัวอย่าง (มูลค่าปี 2541)

องค์ประกอบต้นทุน	ต้นทุน (บาท)
1. อุปกรณ์ในการอบ (water supply)	1,200
2. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง (ขนพิน)	3,500
3. อาคารสถานที่ (เช่า)/เดือน	12,000
4. ต้นทุนรวม	16,200
5. ต้นทุนต่อหน่วยบริการ	54.83

จากตารางที่ 4.11-4.12 วิเคราะห์ต้นทุนการอบไอน้ำทั้งต้นทุนโดยตรง (direct cost) โดยครอบคลุม ค่าอุปกรณ์การอบ คือ ห้องอบสมุนไพร 4 ห้อง 170,000 บาท (ในส่วนนี้แหล่งทุนที่ได้มาจาก 3 แหล่งทุน คือ เงินบริจาค เงินจากทบวงมหาวิทยาลัยและเงินสนับสนุนกิจกรรมจากสถาบันการแพทย์แผนไทย กระทรวงสาธารณสุข) นอกจากนี้ยังมีต้นทุนครุภัณฑ์และเครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบสุขภาพผู้ป่วย (ปรอท เครื่องชั่งน้ำหนัก และที่วัดความดันโลหิต) รวมกับต้นทุนค่าแรง คือ เงินเดือนประจำเพื่อเป็นค่าตอบแทนและเงินเดือนผู้ช่วยนักวิจัยและผู้ดูแลห้องอบ โดยทำหน้าที่เปลี่ยนสมุนไพร ทำความสะอาดห้องอบ บันทึกน้ำหนักก่อนอบไอน้ำและหลังอบไอน้ำ ส่วนต้นทุนทางอ้อมที่ต้องใช้ คือ ค่าน้ำที่ต้องใช้สำหรับเตรียมอบ ค่าบำรุงสถานที่ (โดยบริจาคให้วัดใช้จ่าย) และค่าขนส่ง และค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ เมื่อนำต้นทุนโดยตรงกับโดยอ้อมมารวมกัน ได้เป็นต้นทุนรวม (Total Cost = Material Cost + Capital Cost + labour Cost) ได้เท่ากับ 314,200 บาท เมื่อนำจำนวนครั้งของกลุ่มตัวอย่างมาหาร (600 ครั้ง) จึงได้ค่าต้นทุนต่อหน่วยบริการประมาณ 523.67 บาทต่อคน ซึ่งในช่วงแรกดูเหมือนต้นทุนต่อหน่วยบริการจะสูง แต่ความเป็นจริงห้องอบไอน้ำสมุนไพรนี้ยังสามารถให้บริการกับผู้ป่วยที่ไม่อยู่ในโครงการ และคงมีจุดคุ้มทุนในปีต่อไป